

man siger, at de tage Rognen, men der er dog det Uheldige ved denne Anse, at Rognen slet ikke ligger paa Bunden, men flyder i Overflaben af Vandet, undtagen for Silbens Vedkommende. Med Hensyn til denne er imidlertid det Forhold tilfælde, at Silberognen ligger omgiven af stærke Sinder i en fast Kage paa Bunden af Havet mellem Planter eller Stene, men de Vaad, her er Tale om, vilde ikke naae Rognen, medmindre Vægten er saa overordentlig stærk, at de formelig vilde oprøbe Bunden; men jeg tror ikke, at man vil anse det for rigtigt at bruge saadanne Vaad. Derimod maa det siges, at Østerskraberne gjøre overordentlig Skade, ikke blot fordi der her bruges stærke, tunge Sernammer, der fuldstændig oprøbe Bunden, men ogsaa fordi disse Østerskrabere bruges paa en Tid, da netop Silberognen udvilkles. Naar jeg siger Silben, mener jeg Baarfilden, selvfølgelig ikke Høsfilden. Der er tillige det uheldige Tilfælde, at Silben bruger meget lang Tid til at udvikle sig; der gaar $3\frac{1}{2}$ Uge, inden Silben udklæffes, der gaar dernæst 2 Uger, inden Anglen er udvilklet. Derfor gjøre Østerskraberne netop overordentlig Skade her. Det er jo ogsaa fattigt, at, naar man ser Brugen af Østerskraberne i Slutningen af Marts og Begyndelsen af April, vil man finde dem fulde af Silberogn. Dernæst siger man, at Vaaddene ødelægge Planterne, som give Bestyttelse, tilbøds Føde for Fiskeynglen. Her kommer man igjen til de omtalte Østerskrabere, de gjøre sikkert en ganske anderledes Skade end Vaaddene; de rode op i Bunden, tage Planterne op med Røde, og hvad Betydning det har, det ser man jo deri, at netop paa de Steber, hvor man skraber efter Østers, der vøjer Langen langt kraftigere, og der lægges Nar efter Nar et større Lag Klæg. Dette viser, at det ikke har synderlig Betydning med disse Anker mod, at Vaaddene skulle skade Fiskeriet ved at oprøbe Planterne paa Havets Bund. Den tredje Anse er den, at Vaaddene ødelægge Bløddyrerne, som tjene Fiskene til Føde, men her maa man sige det Samme, at andre endnu voldkommere Nedstaber gjøre langt værre Skade, og hertil kommer tillige, at den stærke Strøm og Storm gjør langt større Skade paa Bløddyrerne, end Vaaddene vilde kunne gjøre. Det er imidlertid let forstaaeligt, at man har indvendt betydeligt imod Vaaddene, fordi vore Fiskere i Almindelighed, som jeg før omtalte, have saa simple Nedstaber, at de ikke kunne holde Tødt med de kraftigere Vaad, og naar de se, at Vaaddene tage den Masse Fisk, de selv skulde have, er det rimeligt, at man gjør Indvending derimod, men det, Staten skulde gjøre, er netop ogsaa det, at hjælpe de fattige Fiskere til, at de kunde sættes i Besiddelse af gode Vaad og sættes i Besiddelse af forsvarlige Fartøier til at drage dem. — Hvad derimod angaar Fjordene og de mere indelukkede Bunde, da er det en sikker Ting, at her maa Fiskeriet beskyttes, her er det

fuldstændig nødvendigt at forbyde Brugen af saadanne kraftige Vaad. For det Første er Indløbet til Fjordene ofte smalt, de faa ikke i Forbindelse med det store Vand, og der er altsaa ikke tilstrækkelig Forbindelse med den store Masse af Fisk ude paa det dybe Hav. For det Andet er der i Fjordene helbige Opbrætspladser; disse maa beskyttes mod Ødelæggelse af Yngel og Rogn ved Vaaddene. For det Tredie er her roligere Vand, der gjør, at Enhver kan fiske endog med meget simple Nedstaber, og for det Fjerde er der gjerne ved Fjordene een eller flere Kjøbsteder, saa at altsaa Fiskerne ere nær ved Markedet og der let kunne afhænde Fiskene til høi Pris. Dette gjør, at der fiskes hyppigere og kraftigere. En saadan Forskiel mellem Fiskeriet paa Fjordene og paa Havet er jo ogsaa indført for Norges Vedkommende. Man har der en Lov, som gjør Indskrænkning i Fiskeriretten og indeholder Forbud mod Brugen af saadanne Nedstaber, der kunne ødelægge Fiskeriet paa Fjordene, men derimod har man ikke saadanne Bestemmelser med Hensyn til Fiskeriet paa Havet. — Dernæst tror jeg ogsaa, at det vil være rigtigt at vedtage den Bestemmelse, som indeholdes i Lovforslaget § 38, at der skal fastsættes Bedtægter for hver Fjord, for hvert mindre Bunds Vedkommende, thi ogsaa de mindre Bunde ere af forskjellig Bestaaenhed. Størrelsen er forskjellig, Dybden og Bunden er forskjellig, og det har Indflydelse paa Fiskeriet. Der er forskjellige Forhold med Hensyn til Forbindelsen med Havet, een Fjord har et meget smalt Indløb, en anden har et bredt, og det har jo Indflydelse paa vedkommende Fjords Fiskeriforhold. Endelig er Fiskenes Art, deres Legetid, Antal og Værdi forskjellig i hver Fjord for sig. Ogsaa det har Betydning, at der ved visse Fjorde er flere og større Aaer, som give Tilløb til dem, medens der derimod for andre er mindre og færre saadanne Tilløb. Derfor vilde det sikkert være rigtigt, at der, saaledes som det er bestemt her i § 38, blev fastsat Bedtægter for hvert enkelt mindre Vand, og Bedtægter efter længere Tids Erfaring, thi her har man et Exempel fra Simsfjorden, som man maa passe paa; der er man nemlig for hurtig gaaet til at give en Lov, og man har saa kort Tid efter maattet ændre den, hvilket har foraarsaget en Vallen og Forvirring i Lovgivningen. Et Nar har man givet en Lov, og saa Nar efter har man hævet den. Jeg skal f. Ex. minde om de Gjenordigheder, Pulsvaadet har gennemgaaet i Simsfjorden. I Aaret 1515 blev det forbudt, allerede i 1523 blev det tilladt, i 1539 blev det igjen forbudt og i 1547 blev det tilladt, i 1552 blev det forbudt og i 1558 blev det igjen tilladt, i 1570 blev det forbudt og i 1576 blev det igjen tilladt. Saaledes er man der gaaet op og ned, og det har ikke bevirket helbige Forhold, men det har foraarsaget en Vallen og Forvirring i Fiskeriet, som ikke er helbig. Hvad derimod angaar Be-